

ת"פ 2231/01 - מדינת ישראל נגד נאסר הדמי, חמדי נבאלאטי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-01-2015 מדינת ישראל נ' הדמי ואח'
תיק חיזוני: 5358/2015

בפני כבוד השופט ירון מינטקוביץ
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד אור גבאי
נגד
הנאשמים 1. נאסר הדמי ע"י עו"ד איאד חביבאללה
2. חמדי נבאלאטי ע"י עו"ד שלומית סוסיד

החלטה

לפני בקשה נאשם מס' 2 לבטל את כתוב האישום שהוגש נגדו.

האישום

נאשם מס' 1 הוא בעל חנות ונאשם מס' 2 שימש יווץ המס ומנהל החשבונות שלו.

על פי האישום, בין השנים 2012 ל- 2014 רכש נאשם מס' 1 סחורה לחנותו אך דיווח על הקניות באיחור של שנה וככל אותן בדו"חות של השנה העוקבת, בסיוועו של נאשם מס' 2. בשל כך הועמדו שני הנאים לדין בעבריה של הכנת פנקסים כזובים במטרה להתחמק מתשלום מס, עבירה על סע' 220(4) לפקודת מס הכנסה.

לנאשם מס' 1 יוכסה גם עבירה של השמתת הכנסתות מדו"ח, אשר אינה נוגעת לנאשם מס' 2.

עמדות הצדדים

ב"כ נאשם מס' 2 ביקשה לבטל את האישום, בטענה כי המעשים לא מקיימים עבירה וגם אם כן, מדובר בזוטי דברים. בהקשר זה טענה, כי המאשימה לא הבירה מה ההבדל בתוצאת המס בין דיווח על הקניות במועד לבין דין באיחור של שנה ולטעמה, הפגיעה הכרוכה בכך בקופה המדינה היא מנורית ואני עולה על 1,000 ש"ח הנובעים מהפרשי ריבית. כמו כן טענה, כי העמדת הנאים לדין בנסיבות אלו נוגעה בהפליה, שכן המדינה נמנעת כלכל מלהעמיד דין נאים בנסיבות דומות.

המאשימה ביקשה לדוחות את הבקשה. לעניין המשמעות של דוחית הדיווח על הקניות טענה, כי הדבר נועד להסтир את מכירת הסחורה אשר נקנתה ולא דוחה וכן להשמיט הנסיבות, וכן הפנה לחובה הכללית שבניהול ספרי חשבונות מלאים ומדויקים.

לענין טענת האכיפה הבררנית הפנתה המאשימה למקומות שונים בהם הועמדו לדין רואי חשבון ומנהלי חשבונות בשל

אופן ניהול ספרי החשבונות של לקוחותיהם.

דין והכרעה

חובתו של עוסק היה לנוהל ספרים המשקפים באופן מדויק את הכנסתו ואות הוצאה. רישום מדויק ודיווח בזמן המחייבו הראשונה של כל עוסק ומהווים את הבסיס לגבית מסامت. ר' למשל רע"פ 3857/13, יצחקיאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 3137/04, שלום חג'ג' נ' מדינת ישראל. אמן לכארה המנעוט מדיוח על קניית מלאי עסק מגילה את הכנסתו החיבת של נשום, ובכך גוררת חובות מס גבוהה יותר, אך יש טעם בטענת ב"כ המאשימה, כי הדבר יכול גם לאפשר העלמתן של הכנסתות הנובעות ממיכרת הסchorה שקנייתה לא דוחה - ובאופן זה להקטין את ההכנסה החיבת של העוסק ולהתחמק מתשלום מס.

אכן, החובה לנוהל ספרים נופלת על העוסק, אך על פי עובדות האישום, מיוחס לנואם מס' 2 כי פעל על מנת לסייע לנואם מס' 1 במעשה, ועל כן קמה גם לו חובות. ודוקא על מי שמקצעו הוא ניהול ספרים וובצת חובה מוגברת להקפיד לנוהל ספרים ולא לסייע ללקוחותיו לעبور על החוק. משכך, ככל שלכאורה נכשל מנהל חשבונות בעבירה מטריאלית הנוגעת לב מקצעו, אין הדבר מהו זוטרי דברים.

ובאשר לטענה של אכיפה בררנית: ב"כ המאשימה הציג מספר דוגמאות למקרים בהם הועמדו לדין רואי חשבון ומנהלי חשבונות בשל ביצוע עבירות הנוגעות לניהול ספרי חשבונות של לקוחותיהם. משכך, הטענה לא בסיס מהבחינה העובדתית, ועל כן דינה להדחות.

מעבר לכך, לא נתען, וממילא לא הוכח, כי נואם מס' 2 הסתרך על מדיניות אכיפה לפיה אין מעמידים לדין מנהל חשבונות בשל אופן ניהול ספרים (השוואה רע"פ 6328/12, פולדי פרץ נ' מדינת ישראל). משכך, גם לו היה מדובר בהעמדה לדין החורגת מהשגרה, לא היה בכך כדי לסייע לנואם מס' 2 שכן העמדתו לדין לא פגעה בו באופן שחוורג מהפגיעה הכללית הנגרמת לכל אדם אשר מוגש נגדו כתוב אישום, וההליך המתנהל נגדו אינו פוגע בתחומיות הצדק או נוגע בהתנהלות פסולה של המאשימה.

סיכום

דוחה הבקשה לביטול האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדך
הצדדים.